

ПРОЈЕКАТ 5.

**“Безбедносни
аспекти и перспективе Републике
Српске”**

-научна конференција-

Научну конференцију БЕЗБЕДНОСНИ АСПЕКТИ И ПЕРСПЕКТИВЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ организовали су ЕВРОАЗИЈСКИ БЕЗБЕДНОСНИ ФОРУМ и ФОНД СТРАТЕШКЕ КУЛТУРЕ.

Конференција је одржана 20.04.2016. године у Бања Луци у просторијама АКАДЕМИЈЕ НАУКА У УМЈЕТНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ.

Испред ЕВРОАЗИЈСКОГ БЕЗБЕДНОСНОГ ФОРУМА учествовао је:

- Проф. др МИТАР КОВАЧ

Испред ФОНДА СТРАТЕШКЕ КУЛТУРЕ учествовала је:

- Мр АЊА ФИЛИМОНОВНА

Остали учесници Конференције су били:

- Проф. др ВИТОМИР ПОПОВИЋ, дописни члан АНУРС-а,
- Проф. др СИНИША КАРАН,
- Доц. др ПРЕДРАГ ЋЕРАНИЋ,
- Мр ГОСТИМИР ПОПОВИЋ,
- Мр ИГОР ДАВИДОВИЋ,
- Проф. др ДАНКО ЈОВАНОВИЋ и
- Проф. др МИЛА АЛЕЧКОВИЋ НИКОЛИЋ

ОСНОВНЕ ПОРУКЕ СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ:

- у последњих двадесет година врши се страховит притисак на Републику Српску од стране САД, ЕУ и НАТО, а све у циљу одузимања надлежности Републике Српске, унитаризације државне заједнице и стављања под војну контролу Републике Српске. Указано је да то показује и чињеница о сарадњи МУП-а Републике Српске и МУП-а Руске Федерације, а на

коју се Европски парламент огласио чак и Резолуцијом у којој се наводи да је ЕП дубоко забринут, те да свака таква сарадња подрива интересе државне заједнице.

- експанзионистичка политика НАТО, САД и ЕУ су главни разлог дестабилизације балканског региона и шире. У политикама САД, ЕУ и НАТО, српски фактор се оцењује као реметилачки, а Србија и Република Српска се означавају као главни „прозор“ који треба затворити после Црне Горе како се не би могао ширити руски утицај на Балкану, а нарочито после сиријске кризе где је Руска Федерација успела да реафирмише своју спољну политику у решавању криза и конфликта.
- окупација Косова класичан је пример унитарног деловања НАТО-а и подршка - наставак агресије из 1999.
- САД, ЕУ и НАТО су запалиле и потпомогле низ ратова, те од многих уређених држава направиле несрећне и разрушене земље. То је стратегија „превентивног рата“, у коме се доноси „демократија“. „То смо могли видети на својој кожи у Републици Српској и Србији, али видимо да се тај тренд наставља у Ираку, Либији и Сирији. Своју агресивну политику САД врше и преко ЕУ и НАТО.“
- „НАТО ракетни штит се увек доводи у везу са „терористичким“ режима неких држава, па ће по ставу НАТО и САД бити угрожена Европа, а која „мора“ да се брани. Истина је потпуно другачија. Државе које су распоредиле своје ефективне јесу саучесници у том агресивном процесу. На исти начин покренут је план за постављање ракетног штита у Републици Српској на Јахорини. На жалост, и простор Црне Горе је данас под тим утицајем, те се око Републике Српске и Србије ствара једна НАТО баријера.“
- логика силе и моћи Запада је та, да се енергетски ресурси учине доступним њиховим енергетским корпорацијама, те да се нанесе штета како земљама у којој то раде, тако и Русији.
- у бази Бондстил на Косову се топи српско злато. Цена нафте се намерно обара да би се дестабилизovala Русија, а у ту сврху служе и санкције према Русији.
- „То је та демократска политика САД, ЕУ и НАТО. Најнеприхављивија ситуација за САД, ЕУ и НАТО јесте успостављање мира и стабилности у било којем региону света.“
- „Постоје два крака једних те истих клешта којима нас настоје сломити, Републику Српску и њено политичко биће. Исламски екстремизам то свакако јесте један, а други крак тих клешта је хибридни рат против на само Републике Српске, него и против Србије и Македоније. Повод свега је трули капитал и власници банкарског картела чији је циљ мрвљење држава и сламање европских нација те претварање целе планете у један конгломерат где националне вредности бивају потиснуте. Не само државе, него и основне ћелије друштва, породице.“
- „На овим просторима се може лако уочити тај утицај преко НВО и медија који се спонзоришу из ових картела. Дакле, изнутра и споља се дробе нација. Медији се користе као оружје у циљу мењања друштвене свести и утицаја на јавно мњење. Хибридни рат је шири појам од обојених револуција, које су само кулминација хибридног рата. Коначни циљ је да грађани сами уруше институције своје државе, мислећи да је то исправно. Можемо видети на примерима Сирије, Либије и Украјине како то функционише. Да ли је

тамо стигла демократија? – не, свуда влада безвлашће и сувишно је причати о последицама. “, закључено је на конференцији.

- Наглашено је да се ЕУ плаши сарадње Републике Српске и Србије јер мисли да се преко њих шири руски утицај.
- “ЕУ сама себи ствара имагинарни страх, те се сама доводи у невољу, а не види реалну опасност, талас миграната, односно испланирану миграцију становништва, коју су сами произвели. Та испланирана миграција становништва прети и самом распаду ЕУ. Аналитичари указују да ће се ЕУ распасти и да ће доћи, у најмању руку, до њене реконфигурације.”
- “Дејтонско-париски мировни споразум није само окончао рат него је направио и подлоге за даљи развој система. Два основна елемента у њему су Република Српска и Федерација БиХ. Све остало су гаранте и спољне активности. Треба га само примењивати. Већ у самом почетку примене почели су да се убацују неки заједнички органи од стране Запада, крећући се према унитаризацији Републике Српске и Федерације БиХ. Република Српска је у почетку провођења споразума, јануара 1996. године, веома дробно радила и показала да је способна страна и да у потпуности може да извршава све међународне обавезе. Када се то увидило, осетио се притисак да је потребна још једна институција у Сарајеву.
- У Републици Српској се препознала претња и њен међународни субјективитет, а што је засметало Западу. Република Српска није пристала, те су кренули огромни притисци од стране САД, ЕУ и НАТО, а ти притисци трају и данас. Често можете чути у медијима када инострани представници дођу овде и кажу да није важно слово, него дух споразума. После притисака, почело се са уништавањем безбедносног система Републике Српске, односно њене војске. Основни аргументи су били да је стварање заједничке војске много економичније, боље и рационалније. Испоставило се да смо добили заједничку војску која је само велики потрошач новца и ништа друго, те елемент манипулесања од стране НАТО-а.
- Врло је тешко у јавности борити се против медијске кампање, где се пласира фраза „дајте нама економију, брига нас за остало“. На планети не постоји јака економија без стабилног политичког система која се заснива на вољи народа који живи ту. Република Српска треба да буде стабилан политички систем и друштво, а тек после можемо говорити о надградњи економије, културе и осталог. “.
- Наглашено је и да странци никада неће уважити наше интересе, него ће само радити на нашу штету и њихову корист, те нас потчинити.
- Један од интереса Запада је да ММФ мора бити надзорна компонента над свим финансијским аранжманима државе, а то је само једно од питања са којима уцељују. Постоји погрешна представа о ЕУ, да улазак у ЕУ односи оно што нас мучи. У очекивању приступним преговорима добијено је низ услова, од којих су неки бесмислени. Један од услова је био укидање царина за робу из ЕУ. Истовремено, скоро па да не можете извести нашу робу у ЕУ, што је очигледно асиметрија. ЕУ је на тај начин остварила свој економски интерес, а у међувремену је наставила да се бави политиком условљавања, намећући нове услове и притиске.

- Где се данас налазимо, питање је за референдум, а који је код нас забрањена прича. Чак и ако желимо да уђемо у ЕУ, њихов услови су императивни те своје услове стављају на начин, да ће обуставити сваке преговоре док се ти услови не испуне. Ни за 20 године немамо се надати чему са ЕУ. Поново, и после евентуалног испуњавања услова, имате временски период који је нужан за пуноправно чланство.
- “Уласком у ЕУ, 50.000 људи у Републици Српској би остало без посла, а у Србији 350.000. Највећа трагедија је што сва роба из ЕУ која је требала бити уништена, улази на тржиште Републике Српске и Србије. С друге стране, они нам продају маглу јер имају јединствено тржиште, а ми не можемо извозити њима јер немамо „тако високе“ стандарде. Када увозе сирову букву, онда је то добар стандард, а када је треба обрадити, они кажу, немате стандард. Отиђите у Рим на аеродорм и видећете да тамо није пежо, него фиат. Исто тако у Паризу ћете видети пежо или рено. Они јесу јединствено тржиште, али итекако чувају своје интересе, а што ми свакако не радимо.”

Организација Конференције је била на високом нивоу.

Посебну помоћ пружила је Академије наука у умјетности Републике Српске са својим особљем.

Трибину су пратили и представници медија и студенти неколико факултета из Бања Луке.